

-Μένης Κουμανταρέας, ‘Η σειρήνα τῆς ἑρήμου’ (έκδ. Πατάκη, σελ. 230, εύρο 12,80). Τό βιβλίο ἀποτελεῖ τὸ κύκνειο ἄσμα τοῦ δολοφονηθέντος κατά τὸ παρελθόν ἔτος συγγραφέως. Εὑρέθη στὸ διαιρέσιμα του ποδοπατημένο ἀπό τοὺς δολοφόνους του. Καὶ περισυνελέγη μὲν ἀγάπη ἀπό τὴν ἀνεγνή τῆς συζύγου του καὶ κληρονόμο τῶν πνευματικῶν δικαιωμάτων του κ. Ἀλεξάνδρα Τράντα, πού μετά τὸ διάστημα τῆς περισυλλογῆς καὶ τοῦ πόνου γιὰ τὸν ἀγαπημένο τῆς θεῖο, βρήκε τὸ κουράγιο νά τὸ δακτυλογραφήσει στὸν ὑπολογιστή καὶ νά τὸ παραδώσῃ στὶς ἐκδόσεις Πατάκη πρός κυκλοφορίαν. Άπό στοιχεῖα πού προέκυψαν κατά τὸ στάδιο τῆς δακτυλογραφήσεως διεπιστώθη ὅτι τὸ βιβλίο ἦταν ἡδη ἔτοιμο πρός δημοσίευσην ἀπό τὸν Κουμανταρέα πρίν ἀπό τὸν θάνατό του. ἔστω καὶ ἂν κατά τὴν τυπογραφική διαδικασία οὐ ἐπέφερε κάποιες διορθώσεις, ὅπως πάντοτε συμβαίνει. Ή νοιβέλλα ἀναφέρεται στὸ θέματα πού πάντοτε ἀπασχολούσαν τὸν συγγραφέα, τὴν σχέση τῶν ἀνθρώπων μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ μὲ τὸν ἑαυτό τους. Έδω

ἐχρησιμοποίησε τὸ γνώριμο λογοτεχνικό τέχνασμα τοῦ βιβλίου ἐντὸς τοῦ βιβλίου, καὶ ἀνατέμει μὲ τὴν δεξύνοια πού τὸν ἐμαρακτήριζε τὴν συγγραφική ιδιότητα καὶ δημιουργία μὲ ἀφορμή μία ταξιδιωτική ἀφήγηση γιὰ τὴν Βόρειο Αφρική καὶ τοὺς ἐμβληματικοὺς συγγραφεῖς που ἔγραψαν γι' αὐτήν. Ταυτοχρόνως εἶναι μία ίστορία πού ὅθισε τὸν συγγραφέα νά ἔλθῃ ἐπισήμως ἀντιμέτωπος μὲ τὴν ἄλλη πλευρά τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τὴν ροπή του πρός τὴν ὁμοφυλοφιλία, τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἀγοραίου ἔρωτος καὶ τά «κατακάθια τῆς κοινωνίας». Ό κόσμος τοῦ Κουμανταρέα ποτέ δέν ἦταν «καθώς πρέπει», ἀλλά ἥξερε μὲ τὴν γραφή του καὶ τὴν ποιότητα τοῦ λόγου του νά ἔξωραιται τά πάντα. Ο βιαιοὶς θανατός του διέκοψε τὴν συγγραφική πορεία πού εἶχε ἀκόμη πολλά νά δοκτη